

naar Mennesker bliver uarbejdsdygtige under deres Aftjening af Værnepligten, faar Staten et Ansvar, som er langt stærkere, end naar det gælder Mennesker, som bliver Arbejdsinvalider indenfor de civile Erhverv. Jeg siger udtrykkelig „civile“. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne, brugte Udtrykket „Krigsinvalider“, men det er en Misforstaaelse eller maaske en Fortalelse af det ærede Medlem, thi der er Tale om militære Invalider, og man rører overhovedet ikke ved Krigsinvalidernes Stilling.

I øvrigt er det, som her interesserer mest, selve Sætserne. Det var jo det, som det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, (Jørgen Møller) var stærkest inde paa. Det ærede Medlem mente ikke, at de Sætser, der her er Tale om, var tilstrækkelige, og jeg er for saa vidt enig med ham deri, men jeg kan ikke være enig med ham i at tage den Konsekvens deraf, at man overhovedet ikke skulde tage noget som helst Hensyn til de øjeblikkelige Forhold. Jeg synes, at naar man maa foretage Nedsættelser rundt omkring paa de sociale Love og overfor Tjenestemændene og i det hele taget vil tage Konsekvensen af Kronestigningen, saadan som mit Parti vil det, hvilket vi har givet positivt Udtryk gennem Forslag — jeg for mit personlige Vedkommende f. Eks. forleden, da jeg fremsatte Forslag om Ændringer i de militære Bevillinger —, kan man heller ikke helt gaa udenom et Omraade som dette. Jeg lagde godt Mærke til, at det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokraternes Vegne, gjorde sig Anstrengelser for at forklare, at mit Parti var enig med de konservative Partier, om jeg maa bruge det Udtryk — altsaa med Partiet Venstre og det konservative Folkeparti —, men jeg tror ikke, en saadan Udtalelse er berettiget, thi vel er vi enige med disse Partier i at tage Konsekvensen af Kronestigningen, men vi vil ikke gaa videre. Det forekommer mig, at man her er gaaet noget videre, end selve Prisfaldet betinger. Jeg hørte meget vel den højtærede Minister sige, at den Nedsættelse, her er Tale om, var i Overensstemmelse med Prisniveauet, og han tilføjede senere, at Prisniveauet ligger mere end 25 pCt. under Prisniveauet, da Loven blev vedtaget. Jeg tror imidlertid ikke, den højtærede Minister har Ret i dette, jeg tror, at Forholdet ligger anderledes. Saa vidt jeg har kunnet se, andrager Prisfaldet fra den Dag, Loven blev vedtaget, og til dette Øjeblik 16—17 pCt. Netop dette er vi tilbøjelige til at tage Konsekvensen af, og derfor har mine Partifæller i Folke-

tinget foreslaet i Stedet for de 25 pCt., som er foreslaet fra Ministeriets Side, at gaa til en Nedsættelse af 16—17 pCt. eller ca. 1/6. Jeg er ganske klar over, at det ikke vil hjælpe noget, men alligevel vil jeg ikke undlade at henstille til den højtærede Minister at tage Konsekvensen af dette og regne med Prisfaldet, saaledes som det nu en Gang har formet sig. Jeg gør dette saa meget mere, som Forholdet, naar de nuværende Invalider beholder den Understøttelse, de har, vil blive ganske urimeligt for de fremtidige Invalider, som maaske har den selv samme Invaliditetsgrad, men som er saa uheldige — hvis jeg kan bruge et saadant Udtryk i denne Forbindelse — at være blevet Invalider paa et senere Tidspunkt. Det bliver inkonsekvent, naar man fastsætter dette og gaar til saa stor en Nedsættelse som den foreslaaede.

Det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokratiets Vegne, syntes at tale ironisk om den Sparsommelighedsaand — det var det Udtryk, han brugte —, som karakteriserer en stor Del af Befolkningen. Jeg tror, man skal være varsom med at være ironisk overfor dette. Jeg tror tværtimod, at man maa hilse med Tilfredshed ethvert nok saa lille Udtryk for Sparsommelighedssans rundt omkring i Befolkningen, og hvis det ærede Medlem kender noget som helst til Forholdene i hvert Fald rundt omkring paa Landet, kan han være overbevist om, at den Sparsommelighed, som i disse Dage udvises mange Steder, ikke er en Sparsommelighed, som er fremkommet frivilligt, men som er i højeste Grad nødtvungen. Derfor vil jeg paa den Foranledning, der er givet mig, sige, at jeg beklager i højeste Grad, at Socialdemokraterne stiller sig saaledes, at de ikke under nogen Form kan være med til at tage Konsekvensen af den Kronestigning, de selv har været med til at frembringe i saa stor Udstrækning, som her er Tale om.

Efter disse Bemærkninger skal jeg slutte med at sige, at for saa vidt Ministeren kunde tænke sig at rette sig efter den Henstilling, jeg her er fremkommet med, nemlig at nøjes med 16—17 pCt.s Nedsættelse, er vi villige til at give Lovforslaget vor Tilslutning. I modsat Fald vil vi ikke tage Ansvaret for Loven, men undlade at stemme ved Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra flere Sider. Til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) vil jeg sige i